

כאשר קראתי את תיאור מחלתו של השר לוי כחולה אפילפסיה, נזכרתי באי-שית אחת שהיתה חולה במחלה זו — יוליוס קיסר. במחזה המפורסם אומר קסקא לברוטוס ולקסיוס: "כי עליכן התעלף ונפל... והוא נפל בכיכר השוק כשקצף על פיו והוא נטול כח-דיבור..."

ובכן, רואים אתם, אפילו קיסר הגדול היה חולה במחלת-הנפילה ולמרות זאת עשה חיל במיצעיו. והלואי על דויד לוי אותם הפאר והגדולה שהיו מנת-חלקו של קיסר. מובן שאינו משאחל לו אותו הקץ.

יוסי ורטר, תל-אביב

שאכעם! שאכעם!

כל הכבוד להעולם הזה. אתם הייתם היחידים שהענו לקרוא לילד בשמו. מה שעשו הדתיים להוציא עטייה בבני-ברק היה רצח. במובן השפל ביותר של המילה. לא ייתכן שחיי-אדם יהיו הפקר. מישוהו

חייב לתת את הדין על מעשה-ההפקרות זה!
יוסי לוי, רמת-גן

הדת היהודית גורסת כי "פיקוח-נפש דוחה שבת". עליפי מעשיהם של אנשי הכפיה הדתית בבני-ברק ניתן לחשוב כי "שמירת-שבת דוחה נפשות". ואומנם, במעשים מסוג זה עושים אנשי הכפיה הדתית ברחוב השומר בבני-ברק הם רק מבריחים נפשות מהדת היהודית, בכך שהם יוצרים לה תדמית של דת אלילית המחייבת קורבנות-אדם לשם שמירתה.

אברהם סלע, ירושלים

מכה מתחת לחגורה

הצגתו של דוד לוי בשער העיתון (העולם הזה 20.76) תחת הכותרת "מדוע הוא לא שירת בצהל", הינה מעשה של הוסינג'נות חוסר-תבונה.

אם כי הדבר לא נאמר בכותבת במפורש, הפירוש היחיד היכול להשתמע מכך, תרת כזו הוא שדויד לוי השתמש מצהיל, בעוד שהעובדות המובאות בכתבה עצמה, הינן ששחרר מסיבות רפואיות למרות שניסה להתגייס, ואין כאן כל דופי באיש עצמו. זוהי בפירוש, "מכה מתחת לחגורה", ואם מבחינה חוקית אין לדויד לוי אספר רות להתגונן בפניה, היא נהפכת מכוערת עוד יותר.

זהו גם מעשה של חוסר-תבונה, שכן אותה כתבה עצמה מביאה פרטים על דרכי ניהול כושלים של דויד לוי במועצה המי קומית בית-שאן, שהיו בהחלט ראויים להתפרסם גם בעמוד הראשון, ולהגיע לידעת הציבור.

לדעתי שגה העולם הזה שגיאה עיתון נאית חמורה בעניין זה, ואני מקווה שלא יחזור עליה.

אדם קרר, תל-אביב

המאפיה המוכשרת

כאשר אני שומע את כל אותם דיבורים על "המאפיה" השמאלנית, אשר השתלטה כביכול על אמצעי-התיקשורת, בא לי רק לגחך בבוו לטוענים את השטות הזו.

הבעיה שלהם היא יותר מדי עמוקה מכדי שיוקלו אותה על כיתפי אחרים. כאשר הם קוראים לאנשים כמו עמוס קינו, אורי אבנרי, בועז עברון וחבריהם בשם "המשך בעמוד 10)

אני נזכר באותם עסקנונים צעירים, מאכערים, שטרו לראגן אולם למסיבות, רשת לשולחן הפינג'פונג ועוד. החברה כינו אותם פראיירים, נערי-שליח לסיי פוק הצרכים החברתיים. אולם ככך הם החלו את זחילתם לשררה. את שירותם בצהל עשו בדרך-כלל ביחידות-שירות תים סמוך לעיר, ובכך היו עיתותיהם ביי דיהם, לעיסוקים פרגמטיים, לטוויית הדרך לשילטון.

אגו, שפונקנו במנהיגות בת דור העלייה השנייה, במקימי תומה-ומגדל או באישים שצורפו בכור-ההיתוך של הוויאדולורוזה הצה"לית, קיבלנו כתחליף שועלים, צבועים, זוחלים ומכרסמים למיניהם — אחרי שנחלשו האריות.

דויד ניר, רמת-גן

זכור מניין אתה בא...

תגידו מה שתגידו, אבל בגין היה הפעם בסדר. הבאת פליטי וייטנאם לארץ, והי טיפול האנושי בהם — שהיו ניגוד גמור להתנהגות העולם כולו בפרשה — הנה אות מבשר טוב.

שבוע קודם-לכן עמדה ממשלת רבין באימפוסטיות מוחלטת מול הבעיה, ולא יכלה לה. רביה-חובל של יובלי (שלפעת הפך כל-יך פופולארי, משום מה), איים שהוא ישלח את הפליטים חזרה ליס, אם לא תקבל אותם מדינה כלשהי במיוחד הרחק. הוא אמר זאת תוך כדי ההדגשה ש"סירת-ההצלה שבה ישולחו הפליטים עולה 100 אלף לירות". זה היה השיקול שעמד נגד עניינו.

התנהגותו של בגין, הגם שיש בה אקט תעמולתי ופירסומי לא-מבוטל (ומה בעצם רע בכך?), הצילה את כבודו של מדינת ישראל, ששלושים שנים אחרי תקומתה שבה חלק מבניה, שהם צאצאים לדור של פליטים, רבים כנראה לא הכינו שעורים בהיסטוריה, או שנרדמו כאשר סיפרה להם המורה על אונית-המעפילים שטרומה.

יואל בר-און, חולון

נדהמתי למראה הופעתו של ראש-עיריית בני-ברק בטלוויזיה, יומיים בלבד אחרי מותו של הרצל עטייה. במצח נחושה הוא הגן על מעשה המסתורין שביצעה ה-עירייה בחסות המסמטה, ללא כל בושא. האם הוא בטוח בגיבוי שקבל מצד הממ של הקלירוקאלי של הליכוד, עד שהוא מרשה לעצמו הופעה שחצנית כזאת?!

ג. אוטשטיין, תל-אביב

...במקום להרגיע את הרוחות, אתם שופכים שמן על מדורת ההסתה. מדוע אינכם מוכנים לראות כי יש גם צד שגי למטבע, וכי גם לאנשים דתיים ושומרי מצוות מגיעה האפשרות לשמור על זכויותיהם?

ניסן ברוך, הרצליה

דויד לוי הקיסר

הצטערתי לקרוא (העולם הזה 20.77) על אודות "המחלה המיסטורית" של שר-הקליטה דויד לוי. נקווה שמחלה זו תישאר בגדר מיסטריון ותתבהר, וכי שר-הקליטה הוא אדם בריא לחלוטין.

אך אפילו בהנחה שאכן חולה מר לוי במחלת הנפילה, יש להצטער על גוסס הכתבה, שמטרתה לפסול אותו מלכהן כשר. בין בגלל היותו חולה במחלה הנ"ל, ובין בגלל חוסר-כנותו כביכול, בהעלמת מחלתו.

אין אנו יודעים אם הפלים את מחלתו מידעת ראש-הממשלה ושרים אחרים, ואם אכן קיבל התקף בנכותו של מר מחלוף. ראש המועצה המקומית (לשעבר) בבית שאן, יש לחשוב שהדבר לא היה בגדר סוד בחוגים של ידידיו ואף יריביו. אך אפילו היה מעלים את מחלתו לא היה בזה שום פסול, כל עוד אינו אחראי לחיי אחרים.

אני, אישית, סבור שהחולים במחלה זו הם טובי-לב ומחפשים לעזור לזולת. אסכי הם גם נקמנים ונוטרים לכל אלה הפוגעים בהם בקשר למחלתם זו. מכיוון שאני דן כל אדם לכא-זכות, וסבור כי יש לתת לו אשראי אלא-אסכין יזכה והיפך, הרי כיום אני מבקר עוד יותר על בחירתו של מר לוי לכהונת שר, ומאחל לו הצלחה בדרכו ו"קליטה טובה".

יצחק א. דגני, טבריה

זאת, אני רוצה לשאול שאלת-תם: האם אנחנו מכירים את משה דיין בתור אדם כל-יך טיפס שיקח סיכון להציע שליחות ממלכתית חשובה לאדם שתוך זמן קצר היה עלול — והסיכויים לכך היו חצרי חצי — לעמוד לדן פליטי באשמת החזקת דולארים בחו"ל ללא היתר?

אבנר ג'בעל, תל-אביב

מה רוצים מבראון?

ולכתבתכם על תא"ל בראון (העולם הזה 20.77), בטחני שמקור האינפורמציה שלכם הוא אנשים צרי מה, עין ואופק, אשר משום שהינם כאלה לא הגיעו — וכנראה אף לא יגיעו — לתפקיד אותו ממלא תא"ל בראון.

אין פסול בקידומו של אדם בדרגה — אף מעבר לתקופת הפוסט המקובלת — אם הינו ראו לך מבחינת כישוריו ויכולת ביצוע תפקידו (תפקיד של עוזר צבאי לשר-הביטחון אינו "לבלר ושרת"). עצם העובדה שתא"ל בראון מילא את תפקידו בתקופת כהונתם של שני שרי-ביטחון, וכפי שראינו בטלוויזיה ביום השישי האחרון, עובד גם עם שרי-הביטחון הנוכחי, מעידה כאלף עדים כי כישוריו היו הנינם מעולים (שאם לא כן — מדוע לא הוחלף עתה עם חילופי השילטון?). נאמנות לתפקיד ול"בוס" היא, ללא ספק, צד חיובי ביותר באופיו של אדם, ולוואי שמתבטאת וקיימת היתה בעבודתם של אנשים רבים יותר.

לעניין נסיעת-ההשתלמות לחו"ל — מי הוא המתימר להיות פרשן, אשר יקבע על השתלמות כזו מיועדת רק לבעל-דרכה הממלאים את תפקידם בתנאי-שרה? וכי מי אתם היועצים כה טוב איהו מסלול קידום לצמרת הועיד צה"ל לתא"ל בראון?

אתם דשים בנושא ששמו, תא"ל אריה בראון? כבר זמן רב, וברור שהצלתו מצי קה מאד-מאד לכמה אנשים, ולבסוף — מדוע הכתב המיסטורי שכתב את הכתבה ה"מרעיש" האמורה להיות "סקופ" מתבייש לפרסם את שמו?

אבי ניר, רמת-גן

הכתבה על תת-אלוף אריה בראון עוררה את מורת-רוחי. יש מישוה אצלכם או בצבא? שלא אוהב אותו, אבל זאת לא סיבה להכפיש את שמו של האיש. זה שבראון הסתדר עם משה דיין או שמעון פרס, שדעתי עליהם כדעתכם, לא הופך אותו למוגבל, טיפס ולבלר. עד כמה ש ידוע לי מילא אריה בראון את תפקיד המזכיר הצבאי של שרי-הביטחון על הצד הטוב ביותר, ובאחרונה שמעתי שגם עזר וייצמן מרוצה מעבודתו. האם מעולם לא קרה שמפקד-פלוגה בצבא עזב את מסי לול השדה ועובר למיבצעים או למיני

הלה?
עורד מרר, חיפה

● הקידום הצבאי בצהל שמור גם לקציני שלישות ומינהלה. אולם מטרת לא קרה קודם-לכן בצהל שקצין יפסד בטולס הדרגות מדרגת רב-סרן לדרגת תת-אלוף בין כתליו של אותו מישרד צבאי.

הזוחלים לשררה

מאמרו של אורי אבנרי, "שרתי לך ארצי" (העולם הזה 20.76), העלה בי הירורים שהחזירו אותי כמה עשרות שנים לאחור.

ידיעה בעיתון אמרת: "עורד העולם הזה אורי אבנרי אמר, בהרצאה שהשמיע בווינה, כי חקירה שניהל הוכיחה, שלא נהוגה שיטת העינויים בישראל. הוא הגיב בכך על דוח שפורסם על-ידי העיתון סאנדיי טיימס המופיע בלונדון, שבו סופר על עינויים בבתי-סוהר ישראליים."

לעומתו, מוכיחה עו"ד פליציה לנגר, בסיפורה במו עינו, שורה ארוכה של מערי שים ברוטאליים, הכאות, עינויים והתעללות בתושבים ובאסירים ערביים בישראל ובשטחים הכבושים.

אין ספק שאורי אבנרי מתכחש לכל מה שהוא יודע, למה שהוא בעצמו אמר לא פעם מעל בימת הכנסת, ולמה שכתב בשפך-קצף במרדיו בשבועונים. המסקנה — כולם משקרים, וביניהם אורי אבנרי, הלוחם למען האמת, הצדק והיושר... עצוב, עצוב מאד!

אליעזר פומרנץ, נהריה

● הידיעה שעליה מסתמך הקורא פורחני היה כוזבת. אבנרי לא הזכיר נושא זה כלל בהרצאה שנשא בווינה, במסיגרת מכון קרל רגר, לפני הצמרת המדינית והאינטלקטואלית של אוסטריה, על-פי הד מנת ראש-הממשלה האוסטרית, מכיוון שה הרצאה היוותה אירוע אבנרי, רואיין אבי נרי במרבות כל-ההתיקשות האוסטריות לפני ההרצאה, ובאחד הראיונות האלה נשאל על-ידי המראיין לגבי הידיעות שהיו פועו בסאנדיי טיימס על אודות עינויים בישראל.

אבנרי השיב שמטבע הדברים קשה להור כיו כי יש או אי שיש על עינויים, ובהעדר הוכחות כאלה אינו מוכן לחרוץ דין לכאן או לכאן. אולם בכמה מקרים, שאותם חקר אישית במסיגרת תפקידו כח בריכנסת, לא מצא הוכחות שהמתלוננים אכן עונו.

לעומת זאת הזכיר אבנרי כי חקירות העולם הזה אכן הוכיחו התנהגות ברוטא לית של כוחות-הביטחון בדיכוי המהומות שהיו בשנה האחרונה בגדה המערבית, וכי אסירים רבים — יהודיים וערביים, פליי ליים ופוליטיים — התלוננו על יחס ברוטאלי של שוטרים כלפיהם, דברים שאושי רו לא פעם על-ידי שופטים ישראליים.

המחלה והמחוללים

מצחק לראות את ראשי מיפלגת השילי טון, ממשח דיין ועד אבא אבן, בורחים מהאווירה הטובעת של המערך והולכים, כמו העכברים בסיפור המפורסם על המי חלל מהמלך, בעיקבותיו של מנחם בגין. עצם המחזה המבזה הזה יש בו כדי להצידיק את מה שאירע למיפלגת העבודה

בבחירות האחרונות. מיפלגה שאנשיה מורכבים לשנות את השקפותיהם בהתאם לרוח הנושבת ולנוחיותם, אינה ראוייה להישאר בשילטון.

זאב ג'יברי, חולון

משה דיין מיהר להציע לאבא אבן שליחות הסברה בחו"ל בשם ממשלת הליכוד, עוד לפני שנודעה תוצאת המלצתו של היועץ-המיספטי-לממשלה לנקות את אבן מכל חשד ואישום פליילים בקשר לחשי בונות-הדולארים שלו בחו"ל. אינני מניח כי יש קשר כלשהו בין שתי העובדות הנ"ל, וכי, חלילה, החלטתו של דיין השריפה על המלצת היועץ-המיספטי. עם